

Jornades de Comunicació i Accessibilitat, 1 de desembre de 2016

RESUM:

El Cas del Vilamuseu, un dels museus més accessibles

Antonio Espinosa, Director del Vilamuseu de Vilajoiosa i coautor del *Manual de accesibilidad e inclusión en Museos y lugares del patrimonio cultural y natural*

Objectiu de la ponència:

- Explicar quines van ser les raons per crear un nou museu amb l'accessibilitat com a bandera
- Com es crear un projecte de museu accessible des de zero
- Quins és l'impacte socioeconòmic

On situem la renovació del museu de Vilajoiosa

Vilajoiosa és un municipi de 4.000 habitants. Capital de la Marina Baixa, una comarca que té com a emblema Benidorm, que rep 6 milions de turistes a l'any. El poble té una colònia fenícia i al segle XIX era el segon poble d'Espanya que més vaixells va construir.

L'encàrrec del museu va ser de baix cap a dalt, els treballadors vam demanar a l'Ajuntament que necessitàvem un pla museològic que passés per l'accessibilitat. El vam fer però depeníem de la seva aprovació. Tot va tirar endavant. Els polítics formen part d'això. Ens ha ajudat fer notes de premsa interpretatives de cara als polítics, sobretot ressaltant la rendibilitat econòmica: per exemple que el 40% de la població (200 milions de persones) no té facilitat per accedir als continguts dels museus.

Un equip entregat

Tot l'equip del museu estava sensibilitzat amb el tema, i això va ser un punt a favor.

Hem elaborat un llibre verd, un manual per a tots els treballadors i botigues de la zona sobre com s'ha d'atendre als usuaris amb necessitats específiques. Cursos d'autoformació al personal del museu i també al comerç local. Un altre pas clau és disposar d'un responsable d'accessibilitat, que en aquest cas és el mateix director, l'Antonio Espinosa.

Un projecte d'alta qualitat humana

El principal avantatge de l'accessibilitat és la supermotivació del personal. Quan realment l'accessibilitat es converteix en l'ADN de l'equip, en quelcom que assumeix tot l'equip, llavors es converteix en un motiu de cohesió i motivació de tot l'equip. La motivació ve de la formació, tot l'equip té un objectiu comú. És quelcom que ens il·lusiona cada dia, perquè ens sentim últims.

Empatia: posar-se en el lloc del públic

Tot és qüestió de disseny. Macrotipus i hi ha lectura fàcil però a més, en cert sentit, tota la museografia segueix la lectura fàcil. Fem visites teatralitzades. Sempre que podem intentem que la gent pugui tocar coses (no pots tocar una cadira del segle XX, però sí que pots tocar la tela perquè en tenim un retall). Tot és qüestió d'imaginació. Contaminem a tota la societat local, hi ha altres equipaments de la zona que són accessibles. Tot es treballa des del punt de vista tàctil, sensorial, intel·lectual, emotiu, cultural.

Representa una despesa?

Tota la renovació del museu van ser 2.400.000 euros, fer-lo accessible ha costat un 5% més. És un percentatge petit. No és molt més car i és molt bo per a tots, i no només per la gent amb discapacitat.

Reptes de futur

El repte més important és fer les coses bé i anar al dia a dia. Que el venguem no sigui fum i que les coses funcionen. Això és el que dona qualitat. Que l'aposta per la diversitat va bé, hem de saber comunicar-la bé perquè la gent vingui.